

ליובאוויטש

שבליובאוויטש | תשפ"א תשרי

פלאות אראנו

ביה
גליון ד
כ"ו אלול
תש"פ

... על-פי הרגילות שהיתה אצל כו"כ חסידים, שהיו מחשיבים (מסבירים ומפרסמים) שיום הולדתם הוא – הפעם הראשונה שבאו לליובאוויטש אל הרבי, אצל כל רבי בזמן נשיאותו, ועד"ז בזמן נשיאותו של נשיא דורנו – אלה שבאו ל"ליובאוויטש שבליובאוויטש" של נשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר... כ"ז אלול תש"א

"ענינו של ג' דסליחות"

"ענינו של ג' דסליחות נתגלה ע"י רבינו נשיאנו בהיותו כבר כאן בארצות-הברית. וכפי שנדפס ברשימתו (בספר המאמרים תש"ה), שהן ח"י אלול והן ג' דסליחות, היו מהענינים שאינם גלויים, עד שהגיע הזמן לגלותם. וכותב ברשימה הנ"ל, ביום ג' דסליחות הי' רבינו הזקן אומר מאמר חסידות רק לפני בנו המיוחד הוד כ"ק אדמו"ר האמצעי, וכאשר גדל הצ"צ הי' אומר גם לפניו (וכן היתה הנהגת אדמו"ר האמצעי). וכן נהג גם הצ"צ לומר חסידות ביום זה לפני אדמו"ר מהר"ש, ואדמו"ר מהר"ש הי' אומר לפני כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע, ואדנ"ע הי' אומר לפני רבינו נשיאנו.

ועוד מסופר ברשימה הנ"ל, שכל אחד בזמנו צוה והזהיר שענין זה יהי' בסוד, וכן צוה אדנ"ע את כ"ק מו"ח אדמו"ר שיהי' הענין בסוד, "עד הזמן שיצוה לגלות."

והנה, מזה שמדייק ברשימה שרבינו הזקן אמר מאמר ביום זה "רק לפני בנו המיוחד", וכן נהגו גם שאר הר"יים, מובן, שאין זה ענין של העלם סתם (שאו הי' יכול לומר המאמר לפני כל בניו, ולהזהירם שיהי' הדבר סוד), אלא בהעלם וסוד גופא הרי זה העלם נעלה ביותר.

וכיון שכן, הרי כשנתגלה הענין - כאמור שכ"ק מו"ח אדמו"ר גילה זאת רק בהיותו בארה"ב, ומובן שרק אז הי' הציווי מעולם העליון לגלות ענין זה - הרי זה לא רק ענין שבא מההעלם אל הגילוי, אלא ענין שנתגלה מהעלם נעלה ביותר, ובמילא מובן יוקר הענין.

ויש להוסיף בנוגע לרשימה הנ"ל:

ובהקדמה - שמצינו בכמה רשימות וסיפורים של כ"ק מו"ח אדמו"ר שהי' מדייק לספר ענין בכל פרטיו, כפי שמבאר בעצמו בכמה משיחותיו.

אבל אעפ"כ, יש לומר, שהסיבה לכך שמספר ברשימה הנ"ל כל הפרטים האמורים היא - בגלל שרצה להזכיר בימים הסמוכים לר"ה, ובפרט באמצע ימי הסליחות, את שמוותיהם של כל רבותינו נשיאנו.

משל למלך. שקודם בואו לעיר יוצאין אנשי העיר לקראתו ומקבלין פניו בשרה ואז רשאין כל מי שרוצה לצאת להקיבל פניו הוא מקבל את כולם

בסבר פנים יפות

נכון שילמדו אחד מהמאמרים הנ"ל (ועכ"פ חלקו), איש כפי חפצו ובמקום שלבו חפץ, במשך המעט-לעת דיום שלישי דסליחות.

ובודאי יחליטו גם לערוך (עוד בלילה זה) "א שטורעמדיקן פארבריינגען", וההתוועדות תהי' דוקא בשמחה גדולה, ועד למעמד ומצב ד"עד דלא ידע" (עכ"פ אצל אחד מהמתוועדים, והוא יוציא בזה את כל המשתתפים) - אם כי עם הגי' בלות כו', שהרי סוף-סוף אין זה פורים ("ס'איז דאך פארט ניט פורים")... אבל אעפ"כ, הרי פו' רים קשור עם יום הכפורים ("כפורים"), סיום וחותר עשרת ימי תשובה, ובמילא קשור גם לתחלתם - ראש השנה, כולל גם ימי הסליחות."

ליל ג' דסליחות תשכ"א, תר"ם - התוועדות

המקום שבו נמצאים, אלא מדייקים למנות את שמו' תיהם: אדמו"ר הזקן, אדמו"ר האמצעי, הצמח-צדק, אדמו"ר מהר"ש, כ"ק אדנ"ע, ורבינו נשיאנו.

והרי נכון וטוב להזכיר שמות הצדיקים, שע"ז ממשכיכים אותם כו', ובפרט כאשר הדבר נעשה במעמד כמה עשירות מישראל, ובקשר ובהמשך לאמירת דבר-תורה מתורתם, וכדברי כ"ק מו"ח אדמו"ר שכל אחד במקומו נתעורר לה-זכרת שמו.

והתעוררות זו נמשכת ובאה גם למטה - לפעול סיוע בע-בודה דחודש אלול, בב' החלקים שבה: הן בחלק ד"אני לדו' די", והן בחלק ד"דודי לי" וגם כפי ששתי העבודות באים ביחד בתיבה אחת: "אלול", ובאופן שיומשך בפועל, ומתוך הרחבה, בגשם וברוח גם יחד, לפעול פעולתו בכל הענינים שבהם צריכה להיות העבודה, למעלה מכל מדידה והגבלה.

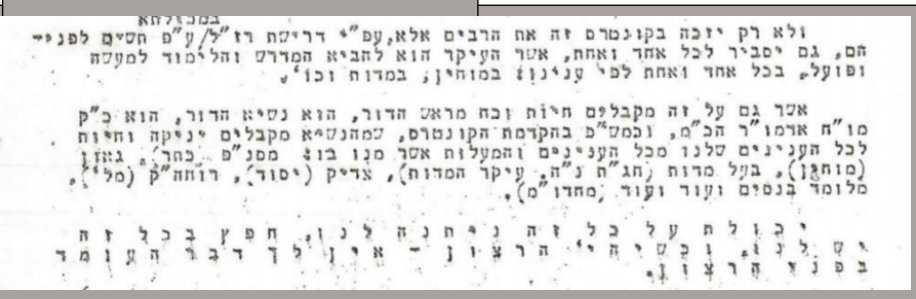
כ"ו אלול ג' דסליחות תשכ"א, תר"ם - התוועדות

"א שטורעמדיקן פארבריינגען"

"וכדי לקשר זה (ככל הענינים) עם מעשה בפועל" - מה-

יכולת על כל זה ניתנה לנו, חפץ בכל זה יש לנו, וכשיהי' הרצון - אין לך דבר העומד בפני הרצון.

משולי מכתב כ"ק אדמו"ר - ג' תמוז השי"ת

היום יום - כ"ו אלול
"סדר הכשר בשר לאכילה להוציא ממנו דם האסור הוא:
שרי[נה], מליחה, הדחה. ענינם בעבודה: שריה - ווייקען זיך אין דברי הרב [= להשרות את עצמו בדברי הרב], מליחה - יחידות, הדחה - ניגון."

שיחות, עובדות, סיפורים והנהגות מענינא דיומא

יוצא-לאור ע"י ועד תלמידי התמימים העולמי - 770 | מוקדש לחיזוק ההתקשרות לנשיא דורנו כ"ק אדמו"ר זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע

"אל בני ובנות ישראל בכל מקום שהם"

סקירה קצרה אודות המכתב כללי לקראת השנה החדשה

מדי שנה, לקראת ראש השנה, שלח הרבי מכתב כללי, "אל בני ובנות ישראל בכל מקום שהם".

בדרך כלל, נשא המכתב את התאריך "ח" אלול או 'מוצאי שבת סליחות'.

מיד עם צאתו, המכתב הופץ במהירות לכל רחבי העולם, ונשלח לעיתונים רבים ברחבי העולם.

נוסף על כך, הרבי שלח בעצמו את המכתב הכללי לאנשים פרטיים.

את המכתב כתב הרבי באידיש, אך לאחר מכן הוא תורגם לשפות אחרות [הרב ניסן מינדל תרגם את המכתב לאנגלית, והרב טוביה בלוי תרגם ללשון הקודש, ולאחר מכן תורגם המכתב לשפות נוספות].

יש לציין, שהתרגומים ללשון הקודש ולאנגלית הוגהו ג"כ על ידי הרבי, כשהוא מוסיף עליהם גם טיקונים שונים.

משנת תשל"ב החל הרבי לשלוח לפני ראש השנה שני מכתבים, הראשון נשלח בח"י אלול, והשני בימי הסליחות. בדרך כלל המכתבים קשורים זה לזה בתוכנם העיקרי, כאשר במכתב המאוחר מעמיק ומאיר הרבי יותר את הנקודה שהועלתה במכתב הקודם.

בשנת תנש"א הוציא הרבי שלשה מכתבים כלליים בחודש אלול, כאשר המכתב השלישי נושא את התאריך "ג' דסליחות".

הכנת המכתב כללי דרשה עבודה רבה: פעמים רבות הרבי הגיה את אותו המכתב פעמיים, או אפילו שלוש פעמים, תוך שהוא מוסיף ענינים שלמים על נוסח המכתב הראשוני.

הגהת המכתבים ארכה שעות ארוכות - לעיתים אף יותר מהגהת 'ליקוט' שלם...

במראי מקומות שבשולי המכתב, מקפיד הרבי להזכיר מתורתם והוראותיהם של כל רבותינו נשיאינו, החל מהבעל-שם-טוב.

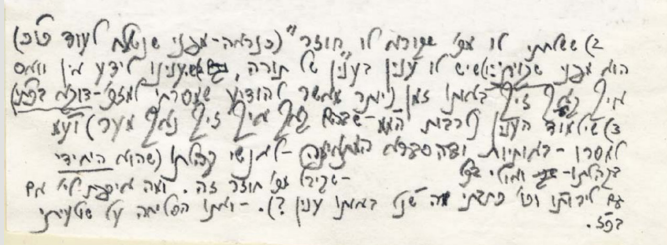
מאז שנדפסו ספרי "לקוטי לוי יצחק", הוסיף הרבי להזכיר אף את אביו כ"ק הרלו"צ נ"ע.

ימים אחדים לאחר פרסום המכתב, היה מתקיים שיעור מיוחד בזאל הקטן - הגדוש בקהל התמימים, אנ"ש והאורחים הרבים - מפי ראש הישיבה ב- 770 הרב מרדכי מענטליק, בו נלמד המכתב ומראי המקומות שבו בעיון רב.

בנוסף למכתב, נהג הרבי לשלוח מברק ברכה כללי לכל אנ"ש, הכולל ברכה קצרה לקראת השנה החדשה. ובדרך כלל כלול בנוסח המברק האיחול "לשנה טובה תכתבו ותחתמו" (בלשון רבים). כשחל ר"ה בימי חמישי וערב ש"ק, הוסיף הרבי "שבתא טובא".

"איז וואס איד קאך זיך באותו זמן..."

מענה חריף לא הרבנים שהתאונן שקבל במענה למכתבו, מכתב כללי ולא פרטי

הקובלנא עלי...

2) ששלחתי לו מכי [תב] שקורא לו "חוזר" (כנראה - מפני שנשלח לעוד כו"כ [= כמה וכמה]) הוא מפני שקיימת: 1) שיש לו ענין בענין של תורה, 2) שיענינו לידע אין וואס איד קאך זיך באותו זמן (יותר מאשר להודיע שמסרתי למזכ"לירות) - דוקא בכתיי [= בכתב יד] 3) שילמוד הענין (לרבות המ"מ [= המראי מקומות] - שבהם קאך איך זיך נאך מער) וע"מ [= ועל מנת] למסרו - באותיות ובהסבר המתאימה - לאנשי הקהלות (שהוא היחידי בקהלות - ואולי בכל - שקיבל מ' חוזר זה. ומה איכפת לי אם גם לירות? [= לירושלים תבנה ותכונן] וכו' כתבתי מה שני"ל [= שניראה לי] באותו ענין?). - ואתו הסליחה על שטעית בכ"ז.

לפקודתך המלך!

דברים שנכתבו ע"י מערכת "הערות התמימים ואנ"ש" אודות המכתב כללי בנלוין ע"ח שיצא לקראת א' ניסן תשמ"ח

מכתב כללי - צו המלך!

ישנם דברים שהורגלנו להם במשך השנים, עד שהפכו להיות שגרתיים - שכלונויים, מבלי שנחוש במשמעותם האמיתית העמוקה.

אחד מהם, הוא מוסד קבוע בליובאוויטש, הנמשך זה 38 שנים, לאורך ימים ושנים טובות, והנקרא בשם "מכתב כללי"; ש - 6 - 5 פעמים בשנה שולח הרבי מכתב כללי, בתקופת תשרי, בתקופת ניסן, ולפעמים גם במועדים נוספים במשך השנה. ע"ע הופיעו לפחות 200 מכתבים כלליים.

מה מהותו של המכתב הכללי? כמה שונה הוא משיחה או מאמר חסידות שאומר הרבי?

השינוי שבמכתב הכללי הוא לכאורה: א) באופיו, ב) בקהל היעד אליו הוא מופנה.

שיחה או מאמר, נאמרים הרי אל קהל מאזינים, ונמדדים לפי רמת השומעים שנוכחים בעת ההתועדות, בהתועדות של ימי חול, מזכיר לפעמים הרבי, שכדבריו מתכווין הוא גם אל אלו ששומעים את השידור, ככל מקום שהם. אלה הם דברים אותם מפנה הרבי אל קהל החסידים, עם הוראות כיצד עליהם לפעול.

מכתב כללי מופנה (לא פחות ולא יותר), אל כל בני ובנות ישראל בכל מקום שהם. כלומר אל 14,000,000 איש, המפוזרים על פני כל יבשות תבל, ללא הבדל רמתם, שפתם, הכנתם וגילם.

התכוננות קלה במשמעות הדברים, מביא אותנו לתדהמה. הרבי פונה באופן רשמי, לפחות 200 פעם, אל כל יהודי ויהודי - באשר הם - דבר שאין לו אח ורע בדורות הקודמים. המלך פונה אמנם אל עמו בשפת האידיש, אך הדברים צריכים להיות מופצים, בכל השפות, ובכל כלי ההפצה הנהוגים בעולמנו המודרני.

בשיחת ב' ניסן הזכיר הרבי, שנשיא הוא "לבו של כל ישראל". הלב קשור עם הגוף יותר מאשר הראש. המכתב כללי הוא זרימת דם העורקים, מהלב אל כל הגוף כולו - בני ובנות ישראל בכל מקום שהם, כי הרי המקרה היחיד, בו פונה הלב באופן רשמי וגלוי, אל כל הגוף כולו, הוא המכתב כללי.

מכאן גם האופי המיוחד שנושא מכתב כללי, זה צו מלכותי, אל כל אחד ואחד מבלי התחשב כלל במעמדו, רמתו ומצבו, כי הרי דברי הרבי מופנים כפשוטם: אל כל בני ובנות ישראל בכל מקום שהם.

צו מלכותי זה, הוא צו השעה לתקופה הקרובה, עד למכתב הכללי הבא אחריו, בצו זה ישנה בודאי גם התוויית דרך לנקודה התיכונה, עליה ידבר הרבי בהתועדויות של התקופה הקרובה. (כדאי הי' לבדוק זאת).

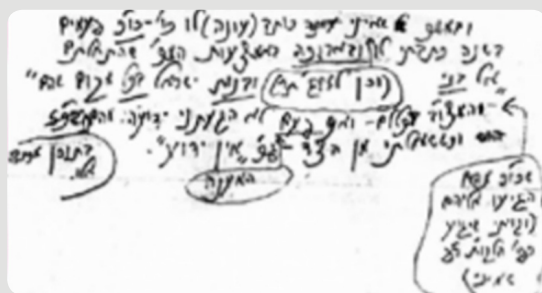
אם צו מלכותי זה, הוא אל כל בני ובנות ישראל בכל מקום שהם, הרי כודאי שצו זה מופנה בראש וראשונה אל חייליו - חיילי בית דוד.

עלינו לראות בצו זה את פקודת המלך, ותגובתינו לצו זה צריכה להיות:

לפקודתך המלך!

המערכת

כו"כ פעמים בשנה כתבתי לו (וכן לזוג' תחי) ובארוכה...

ובמש"כ [= ובמה שכתב] שאיני כותב (עונה) לו כו"כ פעמים בשנה כתבתי לו (וכן לזוג' תחי) ובארוכה באמצעות המכ" שהתחלתם "אל בני ובנות ישראל בכל מקום שהם" שכו"כ מהם הגיעו אליהם

(וקוית שיגיע כפי' הלקו"ר ר"פ שמיני) והמצו"ב בכללם - ואף פעם לא הגעתי ידיעה מהם בתוכן מכתבי אלו. וכששאלתי מן הצד - המענה גם כן "אין ידוע".

מכתבי טכ"י ייר כטה נחקבל ואצפה לבחוט סגחז בקנים היזר ל' צע"י. סוסג"פ ק"נ' להח"ט שזה עתה הו"ל זאב' כללי וסאזה רבה לפרסמם.

"מצווה רבה לפרסמם" בטה ראה מכתבי הכללי, ובקש לחזק מה נקטה בזה במשך חרש הכללי הוא חרש חרשי, וה"ח טראש" "להודיע מה נעשה בזה"

"כל ימי חייד - להביא לימות המשיח"

וכאמור לעיל שכבר "כלו כל הקיצוין". "ואין הדבר תלוי אלא בתשובה" - היינו, השבה והחזרת הפנים כלפי משיח צדקנו ("מ'דארף זיך נאר א קער טאן מיטן פנים צו משיח צדקנו"), וכאמור כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו שצריכים לדעת שמש"ח צדקנו "הנה זה בא", צריכים רק לחשוב ולהתבונן בזה באמיתיות ובפנימיות כו".